

Zlatá pláž a modré moře,
útesy racků, hejna ryb,
západ kreslí rudé oře,
chce to jen víčka nezavřít ...
Domov je daleko jak duna
kdesi na konci pobřeží,
tavernou zazněla "la luna",
vánek se opřel do věží.
Santorini, náš ostrov a kříž,
kamenná slza v mokrému objetí.
Zpívej, Santorini,
ať vím, že jsme tu
dvě malá nic, dvě tečky v zajetí.
Lidé jsou na severu
a příliv hrá operu,
umyl nám paty a ty mu říkáš dík.
Stádo ovcí hledá stáje,
nad kaplí zvon se rozezní,
pod listy zeleného čaje
se stařec pastýř zapomněl,
ale pak vstal jak hrdí muž
a byl tak blízko, blízko nás,
očima pohladil tvou kůži
nahou a pružnou jako vlas.
Santorini ...,
umyl nám paty a ty mu zpívej ...
Santorini